

Aurel Percă,
bukaresti (Románia) metropolita érsek homíliája

VÍZIVÁROSI SZENT ANNA-TEMLOM

1. A budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson vagyunk, amely esemény nemcsak a hit jelentős mértékű megnyilvánulása, különleges tiszteletadás az Eucharisztia előtt, hanem mindenekelőtt Isten egész népe eucharisztikus életének állandó megújításának a kegyelme.

Ezért az Eucharisztikus Kongresszus nem pusztán Budapestnek és Magyarországnak szóló kiváltság, hanem Isten népe zarándokútjának a szolgálata, amely arra kapott meghívást, hogy végig menjen rajta, a megkereszteltek életének és tevékenységének a forrása és betetőzése. „*Az Eucharisztia nagy misztériumában, Uram, te táplálsz és megszenteled híveidet, hogy az egyetlen hit megvilágosítsa, és az egyetlen szeretet összegyűjtsen a szerte földön szétszéledt emberiséget*” – imádkozza az Egyház Krisztus Szent Testének és Szent Vérének ünnepén, Úrnapján.

Az Eucharisztia misztériuma olyan nagy – mondhatnánk, hogy minden misztérium szintézise –, hogy érdemes és kell is folyamatosan elmélyülni benne.

A liturgikus év folyamán tartott két ünnepen kívül, amely egyrészt emlékeztet az Eucharisztia alapítására az utolsó vacsorán (nagycsütörtök), másrészt Krisztus legszentebb Testének és Vérének (Úrnapja) ünnepére, az Egyház előszeretettel tartott más megemlékezéseket és ünnepeket, különösen eucharisztikus kongresszusokat, hogy elmélyüljön az Eucharisztia titkában és imádságában.

A Budapesten együtt töltött napok, amikor megüljük a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus ünnepét, különleges lehetőséget adnak arra, hogy belépünk Isten legfőbb szeretetének csodáiba, amelyet ránk hagyott az Eucharisztiaiban.

2. Az eucharisztikus misztérium tartalmazza a teljes teológiát, a keresztény hitvallás egészét: Isten szeretete az ember iránt az Atya legfőbb ajándéka, vagyis Jézus, aki jelenlétét teszi önmagát a kenyér és a bor

eucharisztikus színe alatt. Életét, halálát és feltámadását ajándékozva nekünk felajánlja magát az Atyának az egész emberiségért, ugyanazzal az áldozati gesztussal, amellyel felajánlotta magát a kereszten. A Szentlelket küldi nekünk, aki erejével az Egyházban és mindannyiunkban cselekszik. Ezért egyesülünk lelkileg mindazokkal, akik részt vesznek ezen a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, és az Eucharisziát életünk és lelkipásztori programjaink középpontjába akarjuk helyezni vagy visszahelyezni.

Minden nemzetközi eucharisztikus kongresszusnak mély – bár nem mindig mérhető – hatása van az Egyház életében. Ezért ez a Kongresszus is sajátos nemzetközi dimenziójánál fogva fontos eszközévé válhat a liturgia példaértékű és gyümölcsöző ünneplésének, az eucharisztikus misztérium és annak társadalmi, etikai és kulturális vonatkozásai körüli megújult katekézis előmozdításának; a hit misztériumának, az egyházi élet forrásának és betetőzésének egyre hitelesebb kultusza.

3. Ma van Szűz Mária születésének liturgikus ünnepe. Az Egyház ma ünnepli a dicsőséges Szűz Mária születését, akinek magasztos élete megvilágítja az egész Egyházat.

A Boldogságos Szűz Mária születése, Ábrahám leszármazottja, Júda törzséből, Dávid király családjából... Sürgető felszólítás, hogy csatlakozzunk a mai ünnep öröméhez, amelyet megdupláz a Kongresszus alkalmával a Boldogságos Szűz Mária édesanyja tiszteletére szentelt templomban megünnepelt mai szentmise.

A világ minden tájáról érkezett testvéreinkkel együtt, akik jelen vannak ezen a csodálatos összejövetelen az Eucharisztia körül, szívvel és lélekkel zengjük Krisztus dicsőségét a Boldogságos Szűz Mária e szent ünnepén, és a liturgia segítségével szemléljük Mária ragyogását az Egyházban. Ő arra hív, hogy meglássuk, hogyan tudta Fiát, Jézus Krisztust imádni és életének középpontjába helyezni.

4. Milyen kapcsolat van Mária és az Eucharisztia között? Mária és az Eucharisztia kapcsolata olyan téma, amely jelen volt az egyházatyák írásaiban. Szent Iréneusz azt írja, hogy „*aki nem tudja megérteni Jézus születését Máriától, az Eucharisziát sem értheti meg*”. Szent Efrémmél

Mária „*az erőt adó kenyeret adta nekünk, a kínokat adó kenyér helyett, amit Éva adott*”.

A középkorból áll rendelkezésünkre a gregorián antifónia: „*Ave verum Corpus natum de Maria Virgine*” – „*Üdvözlégy igaz Test, ki Szűz Máriától született!*”

Ez egy olyan asszociáció, amely gyakran megjelenik az Egyház történetében, egy kapcsolat, amely pontos teológiai jelentéssel bír: Mária az, aki segít meglátni az egységet az eucharisztikus Krisztus és a történelmi Krisztus között; az angyali üdvözléttől a kereszt lábánál való jelenlétig, ő a megtestesülés misztériuma és a húsvéti misztérium közötti folytonosság tanúja.

Hogyan járhatunk Mária, az eucharisztikus asszony iskolájába, ahogyan őt Szent II. János Pál pápa nevezi az *Ecclesia de Eucharistia* enciklikájában? Meg kell említenünk, hogy a Máriás lelkület nem választható el ettől a központtól, a „kegyelmi kiválóság ajándékától”. Valójában a Mária-kegyhelyek tanúskodnak erről: a szentmise ünneplése mindig minden Máriás zarándoklat csúcspontja. „*Mária nemcsak az elején, hanem egész életében az eucharisztikus asszony. Teljes lényével elhivatott, hogy hálat adjon az Istennek.*”

Mária egyben annak az életformának az ikonja is, aki valóban az Eucharisziából él. Gondoljunk csak az első közösség leírására az Apostolok Cselekedeteiben: „*Mindennap összegyűltek a templomban, a kenyeret otthonaikban törték meg, és örömmel és tiszta szívvel vették magukhoz az ételt*”(2,46), ahol minden bizonnal felfedezhetjük Mária lelki arcképét.

Végül emlékeznünk kell arra a hasonlatra, amelyet Szent II. János Pál pápa javasol a Szent Szűz *fiat*-ja és a keresztény ember szentáldozásának *ámen*-je között. Mi is arra kapunk meghívást, hogy valahányszor részt veszünk az Eucharisziában, legyünk nyitottak Isten titka előtt, aki kész elrejtőzni a kenyér és a bor színe alatt. És ezt az ajándékot nem szabad csak magunknak megtartanunk!

Mária az új emberiség modellje, amelyet a szentség hoz létre. Mert az Eucharisziát soha nem lehet egyedül élni, hanem mindig testvéri közösgre szólít minket.

Tekintsünk gyakrabban Máriára, és ő segít emlékezni, milyen nagy az Eucharisztia... „*Ha teljes gazdagságában szeretnénk újra felfedezni azt*

a bensőséges kapcsolatot, amely egyesíti az Egyházat és az Eucharisziát, nem feledkezhetünk meg Máriáról, az Egyház anyjáról és példaképéről” – mondja Szent II. János Pál pápa az Ecclesia de Eucharistia című enciklikájában. „Ha az Eucharisztia a hit misztériuma, amely meghaladja az elménket, és ezáltal kötelez bennünket, hogy teljes mértékben Isten igéjére bízunk magunkat, ebben a hozzáállásunkban senki más, egyedül Márián tud segíteni és vezetni bennünket.”

Ez tehát az öröm napja az Egyháznak és nekünk, valamint a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson résztvevőknek: „Örvendezzék, Uram, Egyházad, és örüljön Szűz Mária születésének, mert ő a világ reménye és üdvösségünk hajnala” (áldozás utáni könyörgés). És vele együtt mi is örülünk az Eucharisztia nagy misztériumának, a testéből vett Testnek, Krisztusnak, a Szent Szűz Fiának, a történelem első tabernákulumának. Ámen.